

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWAURZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

57548

Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 15.III.1967 (P 119 491)

Pierwszeństwo: _____

Opublikowano: 15.VII.1969

Kl. 38 g, 1/50

MKP B 27 j 3100

UKD

Współtwórcy wynalazku: Andrzej Matysiak, Romuald Augsztejn, Stanisław Błaszczak, Antoni Jabłoński, Jan Dargiel, Czesław Chmielnicki, Jan Winiszewski, Tadeusz Kończak, Bogumił Kośmicki, Jan Olejnik

Właściciel patentu: Poznańskie Przedsiębiorstwo Wikliniarsko-Trzciniańskie Przemysłu Terenowego „Wiklina”, Poznań (Polska)

Podajnik do mocowania i przesuwania wiązki wikliny w urządzeniu do okorowywania wikliny

1

Przedmiotem wynalazku jest podajnik do mocowania i przesuwania wiązki wikliny w urządzeniu do okorowywania wikliny, składający się z dwóch zawiasowo połączonych belek.

Znany jest podajnik do mocowania i przesuwania wiązki wikliny składający się z dwóch belek zaopatrzonych od strony wewnętrznej w płaskie elastyczne wykładziny na przykład z gumy przy czym belki na jednym końcu połączone są za pomocą osadzonej na sprężynie zawiasy a na drugim końcu belka zaopatrzona jest w zaczep przeznaczony do mocowania tego końca belki z drugim końcem belki za pomocą zamka zapadkowego z linką stalową lub linką stalową połączoną z układem hydraulicznym.

Taki układ elementów konstrukcyjnych podajnika ma szereg niedogodności, z których najważniejszą jest niemożliwość uzyskania równomiernego docisku belek do wiązki wikliny, rozłożonej na całej długości podajnika oraz niebezpieczeństwo powstawania wypadków, na które narażona jest obsługa podajnika w przypadku pęknięcia liny łączącej belki lub w przypadku zsunienia się pętli liny z zaczepu belki uchylnej.

Celem wynalazku jest usunięcie tych niedogodności a zwłaszcza uzyskanie równomiernego docisku belek podajnika do rozłożonej wiązki wikliny na całej długości podajnika przy równoczesnym zapewnieniu bezpiecznej obsługi podajnika.

2

Cel ten osiągnięto przez opracowanie profilowego ukształtowania belek podajnika oraz opracowanie mechanizmu zacisku umożliwiającego jednoczesny i równomierny docisk na obu końcach belek podajnika.

Zadanie wytyczone w celu usunięcia podanych niedogodności zostało rozwiązane według wynalazku w ten sposób, że belki od strony wewnętrznej zaopatrzone są w profilowe i elastyczne wykładziny tworzące po zaciśnięciu belek szczelinę umożliwiającą równomierne rozłożenie i zacisk całej wiązki korowanej wikliny na szerokości bębnow korujących, przy czym belki na jednym ze swych końców połączone są zawiasowo za pomocą sworznia przesuwanego w szczelinie belki dolnej, zaś na drugim końcu belki zaczep i zębata zapadka połączona jest zawiasowo z belką dolną za pomocą sworznia przesuwanego w szczelinie belki dolnej.

Przesunięcie sworzni na końcach belek w dół powoduje równomierny zacisk belek, przesunięcie zaś w górę powoduje zwolnienie zacisku.

W podajniku według wynalazku do przesuwania sworzni w szczelinach zastosowano mechanizm zacisku składający się z wału z naciętymi gwintami, lewym i prawym oraz z współpracujących z nimi nakrętkami przeznaczonymi do zamiany ruchu obrotowego nawrotnego przerywanego — wału, na ruch prostoliniowy nawrotny przerywany nakrętek.

Ruch ten przenoszony jest z nakrętek na sworznie przesuwane w szczelinach belki dolnej za pomocą układu cięgien i dźwigni osadzonych równolegle z dwóch stron podajnika dla zapewnienia równoległego przesuwu sworzni w szczelinach. Takie rozwiązanie umożliwia uzyskanie równomiernego docisku belek podajnika do rozłożonej wiązki wikliny na całej długości podajnika i na całej szerokości bębnow korujących oraz zapewnienie bezpiecznej obsługi podajnika.

Przedmiot wynalazku uwidoczniiony jest na rysunku, na którym podajnik składa się z belki górnej 1 i belki dolnej 2 stanowiącej korpus urządzenia przemieszczającego się na prowadnicach 25.

Belki 1 i 2 od strony wewnętrznej zaopatrzone są w profilowe i elastyczne wykładziny 3 i 4 tworzące po zaciśnięciu belek szczelinę 5 umożliwiającą równomierne rozłożenie i zacisk całej wiązki korowanej wikliny na szerokości bębnow korujących 6 i 7.

Korzystnie jest kiedy wykładziny 3 i 4 wykonane są w ten sposób, że warstwa podłoża wykładziny tworzy kształtka o profilu szczeliny 5 wykonana z materiału mniej podatnego na odkształcenia niż materiał warstwy lub warstw zewnętrznych wykładzin. W konkretnym przykładzie wykonania, wykładziny 4 i 5 sklejane mogą być z kształtek drewnianych i gumowych, a na zewnątrz wyłożone warstwą lateksu.

Belki 1 i 2 na jednym ze swych końców połączone są zawiasowo za pomocą sworznia 8 przesuwanego w szczelinie 9 belki dolnej 2 zaś na drugim końcu belki znajduje się zaczep 10 i zapadka 11 połączona zawiasowo z belką dolną 2 za pomocą sworznia 12 przesuwanego w szczelinie 13 belki dolnej 2.

Równoległe przesunięcie sworzni 8 i 12 osadzonych w szczelinach 9 i 13 w dół lub w górę co pokazano na rysunku strzałkami — powoduje zaciśnięcie belek lub zwolnienie ich zacisku. Do przesuwania sworzni 8 i 12 w urządzeniu według wynalazku służy mechanizm zaciskowy składający się z wału 14 z naciętymi nań gwintami lewym 15 i prawym 16 oraz z współpracujących z nimi nakrętkami 17 i 18.

Obrót wału 14 w lewo lub w prawo powoduje przesunięcie nakrętek 17 i 18. Obrót wału 14 w lewo lub w prawo powoduje przesunięcie nakrętek 17 i 18 na zewnątrz lub ku środkowi podajnika — co pokazano na rysunku strzałkami.

Ruch prostoliniowy — nawrotny — przerywany z nakrętek 17 i 18 przenoszony jest na sworznie 8 i 12 za pomocą układu cięgien 19, 20, 21, 22 i dźwigni 23 i 24 przy czym dla zapewnienia równoległego przesuwu sworzni 8 i 12 w szczelinach 9 i 13 przenoszenie ruchu prostoliniowego — nawrotnego — przerywanego z nakrętek 17

i 18 na sworznie 8 i 12 odbywa się za pomocą równoległe osadzonych z dwóch stron podajnika układów cięgien 19, 20, 21, 22 i dźwigni 23 i 24 co nie jest uwidoczniione na rysunku.

Oczywiście wynalazek nie jest ograniczony tylko do opisanych szczegółowo na rysunku przykładów wykonania lub ich kombinacji lecz obejmuje również stosowanie oddzielne pojedynczych rozwiązań opisanych o ile nie wykraczają one poza zakres istoty wynalazku.

Zgodnie z jednym z możliwych dalszych przykładów — wykładziny profilowe 3 i 4 wykonane mogą być w całości z jednolitego elastycznego materiału na przykład z kauczuku.

Zastrzeżenia patentowe

1. Podajnik do mocowania i przesuwania wiązki wikliny w urządzeniu do okorowywania wikliny składający się z dwóch zawiasowo połączonych i mechanicznie zaciskanych belek, **znamienny tym**, że belki (1) i (2) od strony wewnętrznej zaopatrzone są w profilowe i elastyczne wykładziny (3) i (4), tworzące po zaciśnięciu belek szczelinę (5), umożliwiającą równomierne rozłożenie i zacisk całej wiązki korowanej wikliny na szerokości bębnow korujących (6) i (7), przy czym belki (1) i (2) na jednym ze swych końców połączone są zawiasowo za pomocą sworznia (8), przesuwanego w szczelinie (9) belki dolnej (2), a na drugim końcu belki zaopatrzone są w zaczep (10) i zapadkę zębatą (11) połączoną zawiasowo z belką dolną (2) za pomocą sworznia (12) przesuwanego w szczelinie (13).
2. Podajnik według zastrz. 1, **znamienny tym**, że wykładziny (3) i (4) utworzone są z warstw elastycznego materiału, przy czym warstwę podłoża tworzy kształtka o profilu szczeliny (5) wykonana z materiału mniej podatnego na odkształcenia niż materiał warstwy lub warstw zewnętrznych.
3. Podajnik według zastrz. 1 i 2, **znamienny tym**, że jest wyposażony w mechanizm zacisku belek (1) i (2) składający się z wału (14) z naciętymi nań gwintami lewym (15) i prawym (16) oraz z współpracujących z nimi nakrętek (17) i (18) przeznaczonych do zamiany ruchu obrotowego-nawrotnego — przerywanego wału (14) na ruch prostoliniowy-nawrotny — przerywany nakrętek (17) i (18) przy czym ruch ten przenoszony jest z nakrętek (17) i (18) na sworznie (8) i (12) za pomocą układu lub równoległe pracujących układów cięgien (19) i (20), (21), (22) i dźwigni (23) i (24).

